

GORICA

Izbaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako paše na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

„Edinost“ in nje zaveznštvo.

Rekli smo, da bo istrski Slovan še preklinjal bodočnost, v katero ga je toli nepredvidno, lehkomišljeno, otročje-politično pehnila v „Edinosti“ bahaško nazvalisana slovanska delegacija. Istrski „Slovenec“ dopisnik izraža, kakor smo zadnjič sporočali, mnenje, da se usodne posledice tega reformnega izdelka ne dajo zdaj še niti preračunati. „Veliko delo“ „Edinostinih“ velikih „državnikov“ razkaže še le prihodnost. Da se je pa to v slovenskih časnikih tako malo naglašalo in sploh o nerečnem reformnem kompromisu tako malo pisalo, je iskati po našem mnenju vzroka: 1.) v posebnih istrskih slovanskih političnih odnošjih, 2.) v „Edinostinem“ liberalnem strankarstvu.

Istrski seljak je že toliko probujen da se zaveda svoje slovanske narodnosti, da daje v veliki večini pri volitvah svoje glasove svojim ljudem; a v političnem življenju je še pravi novinec. Posledica temu je, da slovanska Istra ne pozna še narodnih strank. In to je v tej naši pravdi za „Edinost“ največja sreča. Denimo, da ekzistujete v Istri dve narodni stranki, da je večini sedanje „Edinostine“ istrske delegacije nasprotna stranka liberalna, torej tako agresivna, vehementna in nasilna kakor naša goriška „liberalna“ in z njo združena „Edinost“, potem bi bila „Edinost“ videla kak silni vihar, kak huronski krik bi bil nastal zoper njo in njeno delegacijo, potem bi bila slišala, kako bi bilo pokalo, in čutila, kako bi bilo po njej padalo! To bi bila gonja še drugačna, kakor jo je vprizorila ona zoper našo goriško vol. reformo; kajti bila bi upravičena, bila bi osnovana, ne bilo bi ji treba pomagati si s prozorno scisterijo, kakor si je morala ona — „Edinost“ nasproti naši vol. reformi, in „Edinost“ bi ne bila imela tako lahke naloge kot mi v uspešni zavrnitvi vseh nasprotnih nepremišljenih nasokov na naš vol. red. „Edinost“ bi bila že a priori obsojena k žalostni ulogi, v katero jo je prisilila še le naša

vrlo uspela obramba goriške reforme k — molku!

Rekli smo dalje, da je prišlo v tej pravdi „Edinosti“ na dobro tudi nje liberalno strankarstvo. Da je pobegnila „Edinost“ očitno v liberalni tabor, to kaže dovolj ta naša pravda, če bi ne bilo nič drugih dokazov, katerih je nebroj. Pod sedanjim lastništvom je začela kar očitno kazati svoje liberalne rozičke, katere so morali prej njeni liberalni uredniki prikrivati. Nevarnost, v kateri je bil goriški liberalizem v očigled predstoječim državnim in deželnim volitvam, jo je prisilila, da je vrgla kar čez noč nadstrankarsko krinko raz obraz. Kar je „Edinost“ od takrat vse storila v podporanje goriški pojemajoči (glej „Rdeči Prapor“ in „Delavski List“) „liberalni“ in v nasprotovanje naši Slov. Ljudski Stranki, to je unicum v umešavanju slov. časnika v domače boje druge dežele. Dočim je „Edinost“ pred sedanjim lastništvom marsikedar prišla v navskrižje s „Sočo“ in pustila „Gorico“ precej na miru, je sedaj nje lastnik to vse prekopicnil! Zoper kranjske liberalce in njih organ „Slov. Narod“ najde „Edinost“ še kako grajalno besedo, zoper goriške liberalce in „Sočo“ nobene. Res je, da lib. „Kranjec“ ne graja iz principa, ampak zaradi njih nerodne politike, a če bi imela „Edinost“ v svojem programu res tisto narodno poštenost, kakor jo razobeša otročjim političnim zijaalom, če bi bila blaginja naroda prvo in volja lastnika drugo, bi morala ravnati ravno narobe. Vodstvu kranjskih liberalcev se menda ne da čitati posebna zasebna dobičkarija, a kako globoko tiči v tem blatu in v tem gnoju vodstvo goriških liberalcev, to je najbolj verodostojno razkrinkal v „Rdečem Praporu“ dr. Tuma, sam ustvaritelj naše „liberalne“ in njen dolgoletni voditelj. In da ni dr. Tuma v tem razkrivanju liberalnega „rodoljubja“ ničesar pretiraval, pač pa gotovo še marsikaj zamolčal, si lahko mislimo; saj je mož menda sam najbolje čutil, da maha tudi po samem sebi. Pričakovati, menimo, pač ne more, da mu bode javnost verjela, da je pripravil liberalni gnjilobi,

izprijenosti in korupciji rodovitna tla, pa da je bil že takrat po svojem mišljenju — socialni demokrat. Smešno! Kar je ob političnem razkolu zasejal; storil je kot pristni liberallec, vedel je dobro, na kakih tleh uspeva liberalni „švindl“; ali le na uspehu se je zmotil; liberalna setva mu ni dozorela v absolutno nedelno vladno nad Slovenci na Goriškem, bobnjenij je obvrsoval naš narod liberalne korupcije, ki se ni mogla ugnjezditi med maso našega naroda. Mož kida zdaj gnoj iz hleva liberalnega vodstva le površno, toliko, da dokaže svojim novim pristajšem, da ni več li berslec; kar bi bilo več, bilo bi zanj nezdravo. Mislimo si lahko, koliko liberalnih lopovščin ostane še nerazkritih! Vprašamo, ali bi ne bila prava sreča za naš goriški narod, da bi taka stranka izginila iz njega srede? In da ni, je mnogo pripomogla „Edinost“.

Kako? je pač vsakomu izza minulih volitev, osobito državnozbornih dovolj v spominu. Zapanje, katero je naša „liberalna“ in posebno „Soča“ med ljudstvom v obče izgubila, je „Edinost“ s kreditom svojega do tedaj skrbno hlinjenega nadstrankarstva uspešna dostavljala. In da bi se to ne zaslutilo kot pomoč umirajočemu goriškemu liberalizmu, je „Sočo“ in nje stranko ostenljivo ignorirala, nastopala z največjo zagrizlostjo in seveda tudi lažjo, proti naši stranki, a ne kot nasprotnici liberalizma, ampak nič manj kot nasprotnici naše narodnosti. Ravno tako je dr. Gregorin nastopal kot „neodvisni kandidat“, kakor da bi ne bil z naši liberalci in s „Sočo“ v nobeni dotiki; in da bi naše ljudstvo še bolj oslepil, si je nadel pri državnozborni volitvi celo krinko „protikandidata“ „Sočinemu“ kandidatu! In „Soča“ ki je proti našemu kandidatu tako divjala, ni „Edinostinega“ „protikandidata“ niti omenila. No, seveda, bila je to dogovorjena komedija, infamno preračunjena in podlo grašeča na nerazsodnost priprostega ljudstva.

S tem je prestala „Edinost“ pred slovenskimi liberalnimi časniki novicijal za vstop v njih družbo. S tem si je zagotovila liberalno brambo in podporo, kadar koli jo bode potrebovala. In po-

trebovala jo je prav zdaj, v zadregi, v katero jo je spravila istrska reforma.

Ves slovenski svet ve, da je našemu liberalnemu časnikarstvu naj izdatnejše orožje in sredstvo v zakrivanju liberalizma za narodnost: kričanje, ropotanje, bobnanje, razsajenje, divjanje, golob — „narodno“ šarlatanstvo. Ako se more dati kakemu malenkostnemu liberalnemu uspehu narodno lice, obesijo ga z velikim ropotom na veliki zvon in razbobnajo ga z velikim bobnom, ki odmeva po vseh liberalnih listih in lističih. Če pa rodoljubi, ki niso liberalci, stopijo v javnost z djanjem, ki naj bode še tolike veljave in koristi za narod, zamoči je domači liberalni list in na ta migljaj po širni Sloveniji, vse, kar liberalno piše. (Primeri „Gregorčičev Dom“!) Enaka usoda in sreča je doletela tudi našo in istrsko dež. reformo. O naši vol. reformi niso vedeli naši liberalci začetka kaj reči, „Edinost“ jo je celo v dopisu z Goriškega pohvalila; ali komaj je izšla liberalna parola: Goriško vol. reformo je izkoristiti proti „klerikalcem“! — zagnala se je vanjo „Soča“ in za njo kakor na komando „Edinost“, „Narod“ in drugi liberalno časnikarski Dii minorum gentium. Ravno tako, a v nasprotnem zmislu, se je izročila liberalni javnosti istrska reforma. „Edinost“ ji je že naprej preludirala s slavospevi, in s tem ji je bila zagotovljena „glorija“ že davno pred porodom, tudi v slučaju, da bi bila prišla na svet v veljavi še večje pokveke kot je. In kar širom slov. zemlje liberalno leze in grede, to je po svojih listih in lističih tako „dobro“ informirano, da vidi že Rizzi-je in Bartoli-je, kako bodo pred slovansko istr. delegacijo na kolenih klečali!

To so sadovi, katere rodi liberalno zaveznštvo „Edinosti“, in na katerih ima ona največje dopadenje.

Dopisi.

Iz Medane. — Na binkoštno nedeljo zvečer je zadel gospo Jožefo Zucchiati v Medani, soproga g. župana in veleposestnika Ant. Zucchiati mrtvoud. Drugi dan ob 1/2 1 popoldne se je že v

on vidi socialno razliko stanov in krivične posledice, ki se rodijo iz nje. Z ljubeznipolnim, sočutnim usmiljenjem zre brate — trpine, reveže, težake in delavce; zre njihov trud, njihovo trpljenje njihove blagoslovske znojne srage in krvave solze, porojene iz beraštva in bolesti, iz pregrenke krivice, in nezasluzene, nečloveške usode, ki jim sedi na tilniku in jim kloni glavo do tal kakor neznošen jarem, ki se ga ni mogoče rešiti, ki mu ni mogoče vbežati.

Pesnik človekoljub stopi k njim in jih tolaži; dobro ve, da se s tem zameri tisočerim, a ne briga se za to:

„Resnica se izreči mora
brez straha graje in ukora!“
(Delavcem I. Str. 153.)

Zvest prištaš jim je v trudu in trpljenju, — oni delavci z rokami, — on z glavjo. — Ko gleda njihove mučeniške obraze, mu toči solze oko, še bolj pa jih toči srce.

„O kdaj nebo vam bode dalo
pravice pristojnih tistih malo
in tisoče krivic
vam mučeniškom poravnalo,
obrisalo solzé vam z lic?“
(Delavcem 2. Str. 154.)

LISTEK.

Simon Gregorčič: Poezije IV.

(Venceslav Belé).

In kaj je njegovo največje veselje,
kaj mu je plačilo in povračilo za trud?

— ako goreči moj srčni vulkan
za dom vas in narod ogreje,
za narod moj nisem tu gorel zaman,
vaš žar ga bo grel najtopleje.

(Moje pesmi. Str. 3.)

Ko vidi svoj bedni narod od tujcev
teptan, zatiran, — reven, poln ran,
moli zanj k Gospodu:

»Jaz kličem: »Lama sabaktani?«
Ti klikni: »Rod slovenski, vstani!«
(„Lama sabaktani?“ Str. 10.)

A njegova ljubezen ni ozkosrčna,
— ona silí čez tesne meje male domovine — Slovenije; on ljubi vse svoje brate, trpi z njimi vsemi, sočustvuje z njimi.

Ko zre vnebovpijoče krivice, ki jih
trpijo Poljaki, kliče vladarju velike
Rusije:

„Oj, beli Car,
ne trpi tega Ti nikar!“

Pravice vse Ti daj Poljakom...!

Tvoj ded je bil Osvoboditelj,
Ti boš zatirancev Rešitelj!“

(Carju Nikolaju. Str. 85.)

Ko gleda Hrvate, ki jih zatira
„hrvatski-nehrvatski ban“, ki greši nad
njimi v imenu vladarjevem, kliče vladarja samega, na pričo in pomoč. (Za Hrvate — naše brate. Str. 163.)

V veliki ljubezni, s katero ljubi vse
bratske narode, ga neskončno boli njihova
needinost in nesloga in v bolestin, sarkastični ironiji pravi tujcem da:

„— stare Slave mi rojenci
očeta Krona smo učenci:

.....
pri nas — brata brat,
Slovan Slovana rad
bi hitro sam zatrl!“

(Kronovi učenci. Str. 83.)

Nič čudnega toraj, — če smo
mrtvi, — če smo v grobu po tuji hudobi
in lastni krivdi!

Vendar pesnik že sliši glas angelja
— buditelja, ki nam kliče:

„Slovanski rod, na dan, na dan,
teptani narod — velikan,
na dan, na dan!“

(Na dan! Str. 4.)

„Njegove misli nosijo pečat tiste

zemlje, ki so jo njegovi očetje razorali,
in domoljubje je nasilnejši in najizrazitejši
motiv njegove pesmi.“ (Fr. Terseglav.)

Iz teh poezij najrazličnejšega datuma je jasno razvidno, kako se je razvijalo to domoljubje, kako se je širila ta ljubezen, kako je rastle in zaobjemala več in več.

Ljubil je rodno grudo, — domačo vas, — Vrsno in Krn, — po njih je vzljubil vso domovino. — vso Slovenijo, vzljubil je vse brate po materi domovini; — vzljubil pa je tudi matere Slovenije mater Slavo, — postal je Slovan z dušo in srcem. — Ta njegova ljubezen ni prazna, vseslovanska idealna sanjarija, — porojena je iz sočutja in usmiljenja polnega srca, in iz nežnega, rahločutnega in dovtetnega.

Te pesmi so vsakljak mehkega, občutljivega srca, ki vidi krivico in trpljenje, — ki kliče na pomoč pravico in usmiljenje.

A njegova ljubezen ni tako omejena, pesnik ni samo Slovenec, on ni samo Slovan, on je — človek. — Z veliko, pravičnega srda polno nevoljo gleda na krivice, ki jih trpijo bratje — trpini;

farni cerkvi tužno oglašil zvon, ki je naznanjal prežalostno vest, da blage gospe županove ni več med živimi. Bridki udarec, ki je zadel našega g. župana, pretresel je celo občino. Pokojna gospa je bila preblagava srca. Vsakemu, kdor je škal pri njej pomoči v potrebi, je brž pomagala. Zato smo jo neizrečeno ljubili in s pravico imenovali „mati revnih“. Zapušča dva dorastla in pet nedorastlih otrok. Pogreb je bil v sredo ob 10. uri predpoludne. Kako je bila pokojnica ljubljena in spoštovana, priča ogromna udeležba ljudstva, ki je prihitelo razen domačinov, iz celih Brd in drugih oddaljenih krajev, da jo sprejme k zadnjemu počitku. Nobeno oko ni ostalo suho. Naši pevci so storili svojo dolžnost s tem, da so zapeli tri žalostinke; v hiši žalosti, v cerkvi in na pokopališču. Tem potomi izrekamo žaljoči družini in sorodnikom naše najiskrenejše sožalje. — Občani.

Iste dne zvečer je izdihnila svojo mlado dušo 20-letna dekle Jožefa Šfiligoj. Bolezen v grlu jo je mučila in držala na postelji celih sedem mesecev, dokler je ni Bog poklical k sebi v večno veselje. Naše sožalje! Medanska dekleta.

Podmelec. — Na liberalna banda je zopet eno zasvirala v „Soči“. — Po volitvah je lažnjivo piskala o anonimnem pismu na Logaršče, sedaj pa je istotako zapiskala o ekspresnem pismu, v katerem je moral župnik podpisati nekaj, kar je pisal v „Gorico“. — Ogledimo si malo ta ekspresni preklic! Bilo je menda 23. maja t. l., ko je prisopihal v župnišču ves iz sebe gostilničar, g. Jernej Drekonja, ter podpisaneval prosil, naj bi v njegovem imenu izjavil v „Gorici“ ali v „Prim. listu“, da so liberalci brez njegove vednosti in privoljenja njega podpisali pod dopis v „Soči“ z dne 21. maja. Podpisani je storil to zlasti, ko je videl, da je mož tako vznevoljen radi zlorabe svojega podpisa. G. Drekonja je rekel celo, da bi prisegel, da so ga podpisali proti njegovi volji in da bi tudi tožil nabiralec podpisov, pa ne mara šuma... Prav!

Prva prihodnja številka „Gorice“ ni prinesla izjave; zato se je pa dne 28. maja, na vnebo, zbral v gostilni g. Drekonja ves liberalni generalštab ter mehkega gostilničarja s „čudovitimi“ dokazi pripravili do tega, da je v petek po vnebohodu zvečer zopet prišel v župnišče naznanit podpisaneval, da prekličo svojo prvo izjavo. Podpisani seveda ni vedel nekoliko trenutkov, imali pred seboj kakega moža ali kaj drugega.

No, nazadnje je spisal proti-izjavo, pismo zaprl, pritisnil nanje z namko za 10 vinarjev ter je izročil g. Drekonju z besedami: „Tu kaj ima tel! — Drugič pa vedite, kaj govorite, in ne hodite mi delat nepotrebni sitnosti“. Kar se je nadalje godilo s pismom, ni župnikova, ampak gostilničarjeva stvar.

S krasnimi, sočutja in ljubezni polnimi besedami jih tolaži — in sam upa z njimi, — saj bi z radostjo umrl v njihovem naročju, — ko bi vzrl dan njihove sreče. — In tak dan tudi pride, — ker stari Bog še živi; — „pravica mora priti, — pravica bo obveljala“. — Če ne bodo zrl oni tistih lepših dni, — jih doživi pa njihov mlajši rod:

„Če svet vam plačal ni trpljenja,
če On (Bog) ni dal v vam zadosčenja,
dobi ga vaša kri!“

(Delavec 3. Str. 155.)

In od kje njegovo upanje na te blagoslova polne dni? — Od kje sicer, če ne od Boga in njegove večne pravice! — In od kje ta ljubezen, — ta nauk vseobčeljubezni?

„Jaz ne učim iz sebe tako,
to vera je Krista,
to vera ljubeznije sveta in čista,
ki nam jo v tolažbo je dalo nebo.“

(V obrambo XIV. Str. 141.)

To je božanski nauk Kristov:

„Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!“

In zakaj toži, zakaj nam slika s takimi barvami revščino bednih in zatiranih, — zakaj jo riše s tako ostrimi po-

Liberalna inteligencija, — shrani župnikov ekspresni preklic; za drugičrat ti pa svetujem: zini poprej, potem še-le lagaj!

Kovačič Ivan,
župnik.

Iz Povirja. (Neurje.) — Na binokšno nedeljo smo vendar dobili tako težko pričakovani dež. Že zjutraj zgodaj so se začeli vlačiti od juga črni oblaki in okolo desete ure se je vlił dež. — V začetku je padal pohlavno, toda pred enajsto se je vliła ploha spremljena z gromom in treskom. Ljudje so bili ravno v cerkvi, ko so zvedeli, da jestrela ubila nekaj živine Makorčiču iz Povirja št. 53. Ljudstvo je vse preplašeno teklo na pašo in našlo, da je bila ubita najlepša krava omenjenega posestnika. Pastirja in drugi živinari se ni pripetilo ničesar. Strela je udarila na pašo v akacijo ob poti, po kateri so gnali živino domov, padla je sicer vsa bližnja živina po tleh, toda ubilo je na srečo stoječo klev. Najprej suša, potem pa taka nesreča. Deževalo je potem tudi popoldne, a ob enem je začela briti prav zimska burja, ki je naredila mnogo škode po trtah, drevju in na letini. Ta dež pa je omogočil okopati krompir, obsuti turčico in tudi vodnjaki so dobili vendar nekoliko vode. Štoda, da ni padel ta dož vsaj tri tedne prej.

Politični pregled.

Poslanska zbornica.

Poslanska zbornica bo šla 27. t. m. na velike počitnice, gosposka zbornica pa 30 t. m.

Boj med belimi in zamorci v Oklahomi.

V Oklahomi sta umorila dva zamorca šerifa Garrisona. Morilca sta ušla s pomočjo drugih zamorcev. Begunce je zasledovala policija. Zamorci so se vtrdili v gorah. Imeli so dovolj orožja. Vnela se je večurna pravcata bitka. Končno so beli premagali zamorce. Zamorci so imeli 13, beli pa šest mrtičev. Več zamorcev je ušlo in hujska zdaj zamorce, naj se upro. Položaj je zelo resen.

Mulej Hafid v Fezu.

Ljubljenec francoske vlade, sultan Abdul Azis, je doigral svojo vlogo kot maroški sultan. Protisultan Mulej Hafid je došel v Fez, kjer ostane dva meseca, na to pa odrine v Eiksar in v Tanger. Vprašanje nastane, če odobri Mulej Hafid algeziško pogodbo. Francoska ima neprijetno nalogo, da hoče zgristi tako trd oreh, kakoršen je maroško vprašanje. Španski zunanji minister in francosko madridski poslanik sta razpravljala o odpoklicanju španskih vojakov iz Casablanca in o položaju v Maroku vsled Mulej Hafidovih uspehov.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravištvu: Frau Franke, vikar v Oseku na IV. ustanovninu 50 K.

tezami? — Kako to da se ne boji zamere tisočerih? — Zbuditi nam hoče sočutje, resnično, dejansko sočutje:

„Tožeč le sočutje vzbuditi želi,
ne mrtvo sočutje, sočutje dejansko.“

(V obrambo XIV. Str. 140.)

Ko gleda toliko krivice, ki se godi po svetu, — v javnem in družabnem življenju, ni nič čudnega, če dvigne bič in zamahne z njim, da zaskeli.

„Moj Argus, — psov imel sem mnogo,

a več še „bratov“ nego psov;

pes slednji je zvršil nalogo,

a „bratje“?! To račun njihov!“

(Odisej Argusu. Str. 146.)

Kakor je občutil trpljenje sobratov, — tako je v potrjeni meri občutil tudi svoje lastno — dvojni Job — trpin in plakajoči Jeremija. Nič čudnega, da so med njegovimi cveticami skriti tudi sršeni in gadi. (Srce — gnezdo, gredica. Str. 9.) Nič čudnega, če toži, da so ga napajali s pelinom in se veselil, da mu dobri prijatelji oslajajo ta grenak pelin, — bil je rahločutnega, mehkega, do- vzetnega srca.

In koliko krivic se zgodi v javnem življenju!

Preplačila za IV. zvezek S. Gregorčičevih pesij: Fr. Pirjavec, računski svetnik v Gorici K 1—; Ivan Sedej, kurat v Levpi, K 2—; Ivan Podobnik, župni upravitelj v Ajdovščini K —80; Simon Kemperle, trgovec v Hadajužni K 680; Andr. Lasč, šolski nadzornik v Tolminu K 680; Fran Franke, vikar v Oseku K 180; Josip Munih, trgovec pri Sv. Luciji K —80; Valentin Pirec, vikar v Oblokah K —80; Ivan Kovačič, župnik v Podmelcu K —80; Fr. Andrišek, kurat v Logu pod Mangertom K 180; Fr. Razpet, župnik na Idriji K —80; Ignac Leban, župnik v Batujah K —80; Ottilij Medveš, kurat v Trenti K 180; Ignac Grantar, notar v Ribnici K 10—; Krištof Tomsič, kaplan v Tolminu K 180; Angelj Casagrande, trgovec v Ajdovščini K 180.

Predsedništvu so plačali: dr. Andrej Pavlica, stolni vikar, na račun ustanovnine 3. obrok 20 K; Ivan Rojec, župnik v Mirnu, na račun ustanovnine 100 K. — Za „Gregorčičev Dom“: Matejjevič 40 K; Fran Čibej, pisarniški vodja 20 K; Hranilnica in posojilnica v Št. Petru 100 K.

Srčna hvala!

Za Gregorčičev spomenik Celjska posojilnica 50 K; nadučitelj I. Balič 10 K.

„Slov. dijaški zvezi“

so darovali: Neimenovan 40 K, Karol Toroš, veleposestnik v Medani 20 K; Fr. Orešec, voditelj c. kr. pripravnice v Gorici 10 K, Ludovik Kumar, župnik v Biljani 6 K, Filip Abram, vikar v Pliškoviči 5 K, Henrik Čenigoj, vikar v Lokavcu 4 K, N. N. 4 K, Peter Ursič, posestnik v Mirnu 3 K, Franc Šfiligoj, veleposestnik in Alojzij Šuc, grašč. ekon., oba iz Biljane, po 2 K, Franc Farlan, posestnik, Vel. Žablje in Ivan Boštjančič, poštar v Biljani po 1 K.

Dalje v knjigah so prispevali: Ivan Vidmar, dekan v Bovecu, Anton Rejec, župan v Šebreljah, Josip Godnič, kaplan v Volčah, Ivan Wolf, šolastik v Gorici, Leopold Pavlin, nadučitelj v Sovodnjah, Neimenovana oseba po Batkoviču, „Bralno društvo“ v Vel. Žabljah in Franc Ivančič, Rud. Kodeljs, Mart. Gomišček, Ant. Tinta, Ir. Podbršček, vsi iz Deskelj. Srčna hvala! Rojaki posnemajte!

Novice.

O bojkotu listi ne bodo smeli več pisati. V petek je poklical policijski načelnik dr. Casapicola odgovorne urednike vseh listov ter jim naznanil, da bo **zaplenjen vsak list**, ki bi kaj pisal

O BOJKOTU,

bodisi direktno ali indirektno.

„Najvernejša je pasja vera,
za tron dobivava pa — gnoj!“

(Odisej Argusu. Str. 147.)

Ulanosti, zvestobe, zasluga ne vidi nihče, prezirajo jih — njihov tron je na kupu gnoja, — to je plačilo in odlika.

Odlikovanja pa deli le črna noč; obvisi, kamor slučajno pade, — ljudje se pa čudijo: „Odkod to njema?“ — Kje so zasluge, — kje so dela, vredna priznanja!“ — Kaj treba vsega tega!

„Naš „mož“ je pozno v krčmi bil,

domov je šel vesel,

srebrn utrinek je vlovil,

na prsi ga pripel!“

(Utrinjajo se „zvezde“. Str. 11.)

Pesnik se narahko nasmehe te j ironiji modernega življenja in modruje dalje sam v se zamišljen:

„Pač plemstvo dati more car,

ne da pa plemenitosti...“

(Iver. Str. 161.)

In v čem obstoja plemenitost, mo- žatost? —

Kakor vidi pesnik v svetu in v življenju mnogo krivice, tako vidi tudi mnogo mož, ki so mu uzori in učitelji, ki jih časti in spoštuje, ki so mu dragi

Narodna dirka prepovedana. — C. kr. namestnik je prepovedal narodno kolesarsko dirko. S tem je povzročena kolesarskemu društvu velikanska škoda. Morebiti bo gospod namestnik povrnil škodo.

Ravnokar smo doznali, da se dirka odnese na september!

Komedija pod loncem. — Znano nam je, da se je gospod voditelj okr. glavarstva grof Attems v Trstu pri namestniku posvetoval, predno je izdal dovoljenje, da se vrši narodna dirka. Takoj drugi dan pa je namestnik sam prepovedal dirko. Ali se je gospod namestnik čez noč premislil, ali pa so nanj uplivali možje iz goriškega mestnega sveta kakor n. pr. Pinavčič. Če se je gospod namestnik dal pregovoriti od takih ljudi, potem naj bo tudi on odgovoren za vse posledice!

Vedne pritožbe slišimo o počasnem poslovanju okrajnega glavarstva v Gorici, posebno na oddelku za odajanje koncesij. Nekje v goriški okolici čakata dva krčmarja na koncesijo že csem mesecev dan na dan; a glavarstvo ne reče ne bev ne mev. Med tem si ta dva moža pomagata s tem, da točita brez koncesije, ne da bi proti temu okr. glavarstvo kaj ukrenilo. Nadalje! Enako čaka zopet nekdo za koncesijo za prodajo jestvin tudi že približno toliko časa. Reče je bil že nešteto krat na glavarstvu in vedno so mu obljubovali: Drugi teden! Mož, ki je reče, čaka še vedno na koncesijo, ki naj mu preskrbi kruha. Zopet v drugem slučaju čaka na koncesijo že več mesecev neki pek. Mož je založil v novo hišo veliko vsoto. Sedaj pa hiša stoji prazna, mož pa, ki ima vse potrebne zmožnosti za peka, ima to prijetno nalogo, da že več mesecev lepo mirno čaka pred svojo novo hišo, da mu pošlje okr. glavarstvo koncesijo. Utegne se zgoditi, da bo lahko še par mesecev čakal na uradne šimeljne, ki ga tako skrbno goje na glavnem c. kr. glavarstvu v Gorici na oddelku za koncesije. Pa naj še kdo reče, da razni ministri nimajo prav, ko zatrjujejo, kako naklonjeni so c. kr. uradi preprostemu ljudstvu.

Dolžnosti slovenskega mladeniča. Na mladeniškem shodu v Ljutomeru je imel dr. Krek govor o lastnostih slovenskega mladeniča. Med drugim je dejal dr. Krek: „Tretja čednost slovenskega mladeniča je, da ni nikomur rad dolžan. Pred vsem v navadnem pomenu. Slovenski mladenič naj ne dela dolgov in če je že im, naj gleda, da jih brž ko mogoče poravnava. Drugič pa v prenesenem pomenu. Če vidi slovenski mladenič, da dela kdo krivico njegovemu stanu ali narodu, naj tega ne gleda mirno, ampak naj mu povrne „milo za drago“. Sv. pismo novega zakona sicer pravi: Če te kdo vdari po enem licu, drži mu še drugo. Ta izrek velja za osebno, ne pa vselej tudi za javno živ-

in ljubi, — ki so ljudje in celi možje. — Tem možem je posvečena cela vrsta prigodnic. To so možje, ki so delali ali pa še dalajo z vsemi močmi za narod, ki so mu posvetili svoje življenje, ki ga v širjem delokrogu ali pa v samoti, od sveta skoro nepoznani, v malem podpirajo in dvigajo in mu pomagajo gmotno ali pa duševno. (O smrti Strossmayerjevi. Str. 57.) Knezo-nadškofa dr. Francišku Sedeju. Str. 65. — Josipu Gorupu Str. 32. — Simonu Ratarju. Str. 12. — Poetom: Prežernu. Str. 92. — Josipu Stritarju. Str. 62. Fr. Ka. Mešku. Str. 30. — Venec na grob Krilanu. Str. 107. — Zračaj-trpin (Resmanu) Str. 152. — Ivanu Veselu. Str. 86. — Narodnemu voditelju: Janezu Bleiweisau. Str. 97. — Ivanu Vrhovniku. Str. 55. — Josipu Mašeri. Str. 111. — Andreju Jaksetu Str. 168.)

Te pesmi refleksivnega značaja so polne zdrave, globoke življenske filozofije.

Jeklen značaj, — možato delo, vestno izpolnjevanje dolžnosti — to je deviza moža, — to ga vodi po potu življenja, to je njegovo najvišje odlikovanje. (Dalje pride.)

ljenje. V javnosti, kadar se gre za obrambo lastne narodne ali kmečke časti, se je vedno trebaravnati po pravilu: Če daš ti meni eno klobučo, vrnem ti jih dve. Če kdo mirno trpi klobučo, škoduje s tem svojemu stanu, oziroma svojemu narodu.

Tako dr. Krek! Pristavljamo željo, da bi se vsi zaničevani Slovenci ravnali po tem nauku!

Pošta v Volčah. — Na pošti v Volčah ni vse v redu. Pritožbe občinstva proti pošti so na dnevnem redu. Delež ljudem razne siktature. Nekdo je do 19. aprila dobival redno list „Gorica“. Od takrat pa se delajo naročniku razne nevednosti. List dobiva 3 do 4 dni prepozno. Par števil list se je kar vrnilo z opombo, da istega naročnika ni pod številko, kakor je na naslovu, čeravno je naročnik list doslej vedno dobival pod isto številko. Naročnik nam je pisal ter rekel, „Gorice“ že par števil ni dobil in da se zaradi tega listu odpoveduje. Naše upravnništvo mu je pisalo v zapešatenem pismu, da list se mu redno pošilja in priložilo pismu tudi pasico, na katero je pošta zapisala, da je adresat nepoznan. Naš naročnik pa je dobil pismo od našega upravnništva, ravno tako adresirano kakor list „Gorica“, čez 5 dni odpečaten in raztrgano na oknu hiše. Omenjeno pismo nam je naš naročnik vrnil. Dalje se nam sporoča, da je neka vdova pisala 28. maja svojemu sinu pismo na Nemško z razločnim naslovom. Vdova je čakala dan na dan sinovega odgovora, ki bi bil za vdovo silno važen. Dne 4. junija pa dobi vdova ravno isto pismo nazaj s pošto, čes, da ni naslov jasen. Pečat na pismu kaže, da je pismo ležalo celih 6 dni na pošti v Volčah. To so reči, katerih se ne more trpeti. Bomo že pokrbeli, da se uvede red na volčanski pošti.

Pri občinskih volitvah v Volčah so sijajno zmagali pristaši S. L. S. — V tretjem razredu so naši imeli okrog 50, nasprotniki okrog 34 glasov. V II. in I. razredu se nasprotniki niti prikazali niso. Slava in čast vrlim volivcem!

Sodna obravnava proti lokovškemu županu Winklerju se je vršila te dni v Kanalu. Tožil ga je radi žaljenja časti g. Ivan Šuligoj. Prišlo je do poravnave, s katero se je župan Winkler zavezal plačati vse kazensko pravdne stroške in 30 K globe v korist „Slov. kršč. socialni zvezi v Gorici“.

Smrtna kosa. — V Solkanu je umrl dne 10. t. m. ob 2. in pol pop. g. Matija Kaffon, dolgoletni postrežnik na c. kr. deški vadnici v Gorici. Pogreb je bil v petek. Naj v miru počiva!

Bistriški štrajk končan. V sredo popoldne je vodil državni in deželni poslanec Grafenauer delavsko deputacijo k ravnatelju Faustu. Ravnatelj Faust je sprejel najprvo samo gospoda poslance Grafenauerja. Dogovorila sta se sledeče: Tri odpuščene delavce sprejme v delo, ako pridejo za delo vprašati. Plače bo povišala tovarna delavcem, ako napravijo delavci vlogo na tovarno, v kateri razlože vzroke, da je povišanje plače potrebno. Nikdo ne bo radi stavke kaznovan. Delavci imajo pravico se pri ravnateljstvu pritožiti, ako se z njimi grdo ravna. Tovarna bo gledala na to, da se z delavci vedno lepo ravna in govori. Tudi izplačilna dneva je tovarna tako določila, kakor so želeli delavci.

Delavci so dosegli popolno zmago s tem, da bodo sprejeti nazaj odpuščeni trije delavci, vsled katerih je pravzaprav nastal štrajk. To je bila edina zahteva delavstva, vsled katere so stopili v štrajk. Druge zahteve so postale šele pozneje. Gotovo je pozdravljati z veseljem to delavsko zmago. Delavstvo je zmagalo, ker je bilo složno.

Kar sta se dogovorila z gospodom državnim poslancem Grafenauerjem, to ravnatelj je Faust tudi delavcem potrdil.

Z ozirom na ta dogovor se je vrnil takoj na to shod, na katerem se je skle-

nilo, da se pogoji sprejmejo in da se stavka konča.

Čestitamo delavstvu na častni zmagi!

— Posojilnica v Sovodnjah je začela poslovati v nedeljo.

— Hranilnica in posojilnica v St. Petru je imela pretečani ponedeljek svoj X. občni zbor. Iz računskega poročila, ki ga je podal blagajnik g. Černic, posnemamo, sledeče: Prometa je bilo K 38874831, stanje hranilnih vlog koncem leta 1907 K 21653853, stanje posojil koncem l. 1907 K 25935065. Čisti dobiček znaša K 182918, ki pride v rezervni zaklad, kateri je znašal koncem l. 1907 K 1084359. V odbor so zopet izvoljeni vsi stari odborniki. Uteležba je bila precej obilna.

— Požar v Deskljah. V soboto zv. ob 9. uri je nastal strašen požar v hiši vdove Terezije Medvešek št. 54. Začelo je goriti nad kuhinjo, ljudje pa so zapazili šele tedaj, ko je plamen švigal že skozi vrata. Hitro so bili vsi ljudje na nogah. Tudi iz bližnjih vasi so prišli na pomoč, ko so slišali plat zvona. Vsi so se bali, da pogori cel dolnji konec vasi. K sreči je veter potihnil in ogenj začel pojemati. Okoli 2. in pol popolnoči so že vse pogasili. Največ srčnosti pa sta pokazala Valerijan Ivančič in Anton Manfreda, zakar jim izrekamo najsrčnejšo zahvalo. Škode je nad 3000 K.

Ljudje že vejo, kje tiči vzrok, da niso mogli hitro pogasiti, (namreč vode nimamo nič pri studencu). Zatorej pazite volivci pri občinskih volitvah, ki bodo v kratkem, da napnete vse moči ter vržete „mogočen hrast“.

— Izobraževalno društvo „Zvezda“ v Sovodnjah priredi v nedeljo dne 21. junija javno tombolo z dobitki v denarju. Čisti dobiček: cinkvina K 80, tombola K 160. Srečke se bodo prodajale na dan tombole v Sovodnjah po 40 vin. Tombola se bode vršila na travniku tik železnice ter se začne ob 5. uri popoldne.

— Dogodek na ulici. Bankočni turek je šel po Raštelju neki okoličanski kmet. Pride mimo prodajalne laškega trgovca. „Pejte ga notar, očka!“ ljubeznjivo vabi trgovec kmetiča. „Aha, danes sem očka, včeraj sem bil pa školar!“ pravi slovenski kmet in gre dalje.

— Sto let stara ženska. V Korminu živi Elizabeta Zorzat, ki je stara 100 let. Kljub revščini, ki jo je trpela, je ženska še vedno krepka in opravlja domača dela.

— Promocija. V soboto je bil na vseučilišču na Dunaju promoviran za doktorja prava g. Andrej Novak, c. kr. avskultant v Trstu.

— Vabilo na redni občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Renčah, registrirane zadrage z neomejeno zavezo“, ki se vrši dne 28. junija 1908 ob 3. in pol popoldan v župnišču s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje računskega zaključka za upravno leto 1907. 3. Volitev načelstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi člane odbor.

— Vabilo na redni občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Ribembergu, registrirane zadrage z neomejeno zavezo“, ki se vrši dne 21. junija 1908 ob 3. in pol popoldne v uradni sobi s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje računskega zaključka za upravno leto 1907. 3. Volitev načelstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi člane odbor.

— Ravnatelj slovenskega gledališča v Ljubljani je imenovan g. Fran Govekar.

— Letošnje jesenske vaje pri tretjem armadnem zboru bodo končane 2. septembra, tako je odredilo vojno ministerstvo telegrafičnim potom na zbornu poveljništvu v Gradcu.

— Dojenček najden v cerkvisv. Antona novega v Trstu, zavrt v polo papirja. — V sredo zvečer — bilo je po 7. uri — je bila cerkev sv. Antona v Trstu polna vernikov. [Nekatere ženske, ki so bile vtoplejene v molitev, so naen-

krat zaslišale javkanje z one strani, kjer se nabaja kropilnik pri stranskem vходу iz ulice Vincenzo Bellini. Ženske, šivilja Emilija Križnar, A. Bratina in Gbr. Pettidier so se približale in prepričale, da ono javkanje je izhajalo iz obežnega zavitka papirja kofetaste barve. Vzdignili so malce zavitek, ki je bil postavljen v obliki baldahina, in z začudenjem zgledale pod njim lepega dojenčka; tik njega je bila steklenica mleka, skoraj polna. Ženske so opozorile cerkvenike; ti so šli iskat koga in našli dva občinska redarja ter ju privedli v cerkev. Redarja sta našla, da je bilo dete zavito v najfinjši plenice in da je imelo okolo vratu židano rutico, na kateri je bila uvezena inicijalka E pod neko krono. Redarja sta skrbno pobrala ves zavitek in ponesla na policijsko ravnateljstvo. Oj tu so prenesli dete v bolnišnico, kjer je dr. Brun konstatiral, da gre za lepega fantiča, rojenega pred osmimi dnevi in dobro razvitega. Nihče v cerkvi ni bil zapazil nič nenavadnega. Nihče ni videl, kdo je tam položil tajinstveni zavitek. Precej romantični slučaj je dal vsem ženicam v cerkvi povoljno gradivo za pomenkovanje in se je star še dolgo potem in na razne načine komentirala.

— Razglas. Daje se na obče znanje, da se je na podlagi izida zadnjih dopolnilnih volitev in imenovani glede komisij za osebno dohodarino, postavljenih za posamezne cenilne okraje, sestavil imenik članov in njih namestnikov, ter da se ta imenik javno prijavi od 25. junija 1908 dalje skozi 14 dni na tukajšnji c. kr. davčni administraciji, na primorskih c. kr. okrajnih glavarstvih, c. kr. davkarjih in občinskih uradih dotičnih cenilnih okrajev. C. kr. finančno ravnateljstvo Trst, dne 6. junija 1908.

— Bratomor. V Rovinju je Anton Zovih v Rovinjem selu v prepiru svojega brata Simone z ostrim nožem tako sunil v srce, da je bil namah mrtev.

— Volivna reforma za Trst. — Tržaški listi pišejo, da je vlada poslala deželnozbornemu odboru za volivno reformo neko vrsto „ultimatuma“, ki v njem pravi, da ne predloži zakona v najvišjo sankcijo, ako ne bo obsegal volivne obveznosti. Vlada opravičuje to zahteva s tem, ker hoče, da bi vsak državljani izpolnjeval volivno dolžnost.

— Delavska zavarovalnica proti nezgodam v Trstu. Namesto odstavljene svetnika višjega deželnega sodišča Ernesta Cristoflettija je imenovan za predsednika razsodišča delavske zavarovalnice proti nezgodam dosedanji predsednik trgovinskega in pomorskega sodišča Enil vitez Nadamlenzki, za njegovega namestnika pa dr. Anton Povšič, deželnosodni svetnik trgovskega in pomorskega sodišča, poslednji na mesto deželnosodnega svetnika dr. Henrika Krammerja, ki je stopil v pokoj.

— Poneveril je v Trstu, sodni pisarniški uradnik Julijan Negri večjo svoto denarja in bil aretiran zato. Kakor se zdaj poroča, bo posledica te defraudacije ta, da bo več višjih sodnikov upokojenih. Predsednik dež. sodišča dvorni svetnik vitez Defacis je šel na trimesečni dopust zaradi bolezni dasi bi moral predsedovati pri sedanjih porotnih razpravah. Negri je poneverjal denar že okoli pet let in znaša poneverjena svota do 30.000 kron.

— Promet jedilnih voz pri brzovlakih karavanske železnice. S 1. majem t. l. pri brzovlakih št. 1, 2, 7, 8 med St. Vidom ob Glini-Trstom c. kr. državne železnice vozeči jedilni vozovi so od 15. junija še le v relaciji. St. Vid ob Glini-Gorica drž. žel. v prometu.

— Nova učna knjiga. V c. kr. zalogi šolskih knjig na Dunaju je pravkar izšla knjiga: Obrtno knjigovodstvo z naukom o menicah, ki jo je sestavil g. H. Podkrajšek za učence naših obrtnih učnih zavodov in za one obrtnike, ki se žele s tem predmetom seznaniti. Vezana knjiga velja 1 K 20 h in se dobiva v vseh knjigotržnicah v Ljubljani in na deželi.

— Usodna zamenjava. — V Gradcu je imel gledališčni kapelnik Alb. Krena navado, da je pred spanjem vzel požirek ruma. Tako je hotel storiti tudi zvečer 5. t. m. Pri tem pa je pomotoma vzel steklenico s salmijakom ter pil. Preden je prišla zdravniška pomoč, se je mladi mož zadušil.

— Jezikovno vpražanje v Dalmaciji. — Med dalmatinskimi Italijani vre. Ministerski predsednik Beck je baje izjavil, da misli urediti jezikovno vpražanje v Dalmaciji potom tajnih naredb ki italijansčino docela izpodrinejo iz njeznanega uradovanja. Namesto dvojezičnih da pridejo samo hrvatski nadpisi, pečati in razglasi. Vsi italijanski državni poslanci se z vsemi dovoljenimi pripomočki upro tej jezikovni preosnovi.

— Društvo dijakov-abstinentov se je ustanovilo v Pragi. Član društva more biti po pravilih vsak dijak ali dijakinja, katerim tega ne prepoveduje disciplinarni red. Da se društvenega delovanja morejo udeležiti tudi nedijaki, vpeljali so se pri društvu tudi člani podporniki. Vsi člani morajo biti strogi abstinentje. Letni prispevek udov je prostovoljen, najmanjši pa znaša 20 vin.

— Vseslovska razstava v Moskvi zagotovljena. — Vseslovska razstava leta 1911 v Moskvi je zagotovljena. Vsi stroški za razstavo so namreč že popolnoma zasigurani. S pripravljalnimi deli se prične v najkrajšem času.

— Vihar v Severni Ameriki. — V severni Nebraski in Kazasu je divjal 6 t. m. velikanski vihar. V Byronu, Genevi in po drugih mestih je porušil 75 hiš. Mrtvih je 71 oseb, v Gradstonu in Coloradu pa 23.

— Tatvina v severno-češkem obrtnem muzeju. Porotno sodišče je obsodilo zaradi vloma v severno-češki obrtni muzej Frančiška Kozaka v triletno Henrika Hofmanna v osemletno in Aao Kratchwil v 18mesečno težko ječo.

— Čudovita rešitev. Neki večer so se trije podjetniki s 13 etaim dečkom vračali pri Tarčinu v Bosni po gozdni železnici iz svojega gozda. Vsled strmine je tekel voz sam nizdol. Naenkrat se zlomi zavora in voz prične z bliskovo naglico drčrati v dolino. Moški so poskakali z voza, ostal je v njem samo deček. Obhajal ga je smrtni strah, vleže se na dno voza in moli, kar zapazi na tleh kos lesa. Hitro ga porine v pokvarjeno zavoro in — in voz se ustavi. Nevarna vožnja je bila trajala štiri kilometre.

Listnica uredništva. — Gospodu I. I., trgovcu v Gorici: Državno pravdnštvo je prepovedalo pisati o geslu:

Svoji k svojim!

Zato ne moremo priobčiti vaše notice.

Književnost -- umetnost.

° Leposlovna knjižica. VI. zvezek. Mož Simone Champol. Preložil V. Levstik. — Leposlovna knjižica nam zopet podaja prevod iz francoske književnosti. „Mož Simone“ je roman ki bo s svojo mikavostjo, zanimivim razvojem in zapletkom dejanja ter s presenetljivo razvozlavo čitatelja privezal nase in njegovo pozornost od prve strani do zadnje ohranil na isti višini. „Simona“, ki se žrtvuje za svoje stariše, v nepopisnih duševnih bojih privoli v to, da jo omože z možem, ki ima strahovito razmesarjen in popačen obraz ter mora zato vedno nositi krinko, ki ga zato muči, naposled pa vsled njegove dušne plemenitosti vzljubi, je mojstrsko psihološko delo. Ravnotako vse ostale osebe v romanu. Tudi tendenca romana je prava in priporočanja vredna: povzdiguje zakon: Zato naj se knjiga omili našemu občinstvu! Cena vezani knjigi je 3 K, broširani K 1.90. Dobiva se v Katoliški bukvarni v Ljubljani.

ZAHVALA.

Vsem znancem, prijateljem in sorodnikom. ki so se podprli spremiti k zadnjemu počitku našo ljubljeno mater ozir. soprogo

JOŽEFO ZUCCHIATI ROJ. PERIN,

izrekamo tem potom najpristrčnejšo zahvalo.

V Medani, 10. junija 1908.

ŽALUJOČA DRUŽINA ZUCCHIATI.

Zahvala.

Za obile tolažilne dokaze srčnega sočutja ob bridki izgubi našega preljubega soproga in očeta, gospoda

MATIJA KAFFOU,

kakor tudi za častno spremstvo dragega pokojnika, izrekamo tem potom najtoplejo zahvalo prijateljem in znancem, ki so se v obilnem številu udeležili pogreba zemeljskih ostankov nepozabnega ranjkega. Posebno zahvalo smo dolžni izreči spoštovani družini Makuc-ovi in g. prof. Ivanu Makucu, ki nam je v najžalostnejših trenutkih stal ob strani. Dalje zastopništvu veteranskaga društva in vsem spoštovanim Solkancem, ki so pokojnika spremiti do kraja večnega počitka.

V Solkanu, 13. junija 1908.

Žalujoči ostali.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

0 počitnicah je na razpolago kot letovišče

več prostorov na Selih in Podselom blizu Sv. Lucije. Krasen plat ob cesti, Soči in železnici. Mikavno in ugodno ob vsakem času. Žal, da se za ta kraj do sedaj ni vedelo. Pridite, pogledajte in sodite! Pojasnila daje B. Bratina na Selih

Na prodaj sta dve hiše

ena v Celju z gostilno za 40.000 gld. in ena nova, sezidana leta 1905 z dobro obiskano trgovino z mešanim blagom tik Celja za 18.000 gld. Proda se le Slovincem ali pa Slovanom. — Nasloviti je na **IVAN KARBA, Celje Gaberje 104.**

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Rihard in Felix Majer

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-oveg v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Izvrstno pecivo

priloga spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Z Maršnerjevo znamko zaznamovani

šumeči limonadni bomboni

(malinov, limonov, jagodni, črešnjev in mareličan okus)

so najboljši.

Prvo češko delniško društvo za orient sladkorno blage in čokolado prej A. Maršner kraljevi Vynohrady.

Odlikovana **mizarska delavnica** s strojevim obratom — **GORICA** — Tržaška ulica 18 —

ANT. ČERNIGOJ

izdeluje:

Za stavbe:	Za sobe:	Za cerkve:
Vrata okna podove stornice pregraje i. t. d.	Omare postelje mize umivalnike ponočne omarice stolice i. t. d.	Altarje klopi prižnice pulti klečalnike i. t. d.

ZALOGA: vsakovrstnih strgarskih izdelkov kakor: nog stebričev, važev itd. — Vsakovrstnih rezbarskih izdelkov, kakor: cimrjev, podporic i. d.

Stroji na električno gonilno silo.

Prva goriška tovarna umetrik ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete, bengalične luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate topiče. Zlasti priloga jubilejne transparente v velikosti 120 cm x 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.)

Poprava in komisijska zaloga dvokoles in šivalnih strojev pri

Batjelu
Gorica

Via Duomo 3-4

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franco. Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica sv. Antona št. 7 (v Kopačevi hiši)

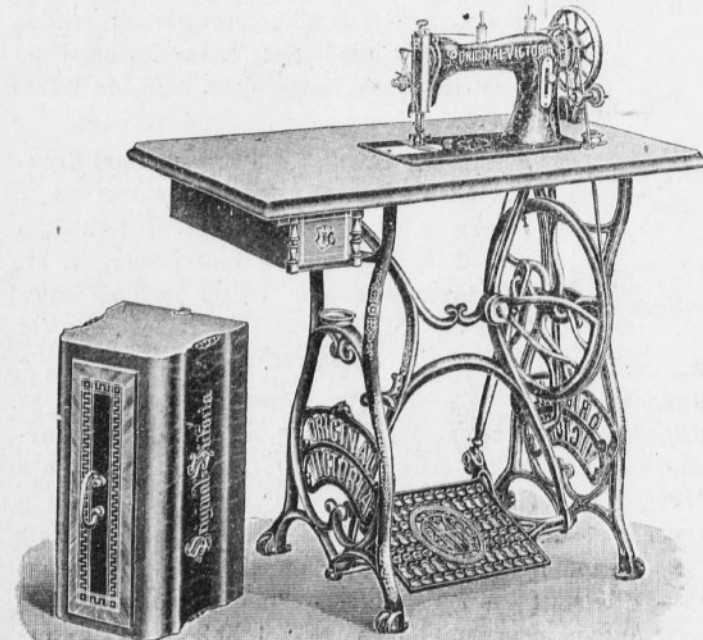
se toplo priloga za vsa stavbena in galanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Patek,
naslednik Karola Čufer

priloga se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vitrijol, polivalnike za vrte in patentirane ventilatorje za dimnike itd. Poprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdisi,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.